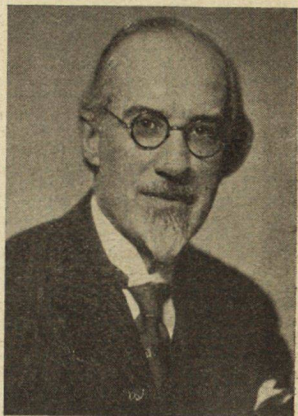

др.). Съ държавна стипендия, постъпва 1914 въ Миланската консерватория, и учи при Корси една година. 1920 се връща въ България, и гостува въ Народната опера въ София, 1927 пъе въ Парижъ, Авиноньонъ, а 1927/28 е въ Монте-Карло цѣлъ сезонъ, като любима изпълнителка на Турандотъ. Отъ 1931, по покана на филмовата къща „Уфа“, пребивава постоянно въ Берлинъ, като взема участие и въ редъ концерти. Х. Ф. обладава единъ красивъ лириченъ гласъ; съ особено артистическо чувство изпълнява тя малкитъ неаполитански и испански пѣсни.

Христовъ, Добри — народенъ компонистъ, отличенъ теоретикъ и значителенъ хоровъ диригентъ, род. 14 дек. 1875 въ Варна, проявилъ отъ ранно детство голъма музикалност, учейки се самъ да свири на малка флейта и цигулка. Като ученикъ въ гимназията още — участвува въ оркестъра на гръцкото филхармонично дружество въ родния си градъ. — Следъ свършване гимназия бива назначенъ за основенъ учителъ. Като такъвъ, той урежда първата музикална забава въ Варна. Опитътъ му въ композиция датира още отъ ученичеството, въ гимназията: като шестокласникъ, написва една мазурка за пиано, аранжирана отъ капелм. К. Ивановъ, и изпълнена отъ духовата музика на 8 полкъ, а за поменатата по-горе забава — пѣснитъ: „Спи спокойно“ „Юнакъ Ангелъ“ и „Ахъ, похвали се“ (последната използва по-късно за китката си „Лилияна“). Сщо като основенъ учителъ — той написва „Приветъ“ — мазурка за чело и пиано, посветена на Княгиня Мария Луиза, и известнитъ негови хорови китки: „Пуси моми Жеравнянки“ и „Лилияна“, които — макаръ и писани отъ любителъ, се оказватъ съвсемъ вѣрни въ своята хармония, и не претърпяватъ, по-късно, никаква промѣна. 1897, все като основенъ учителъ — се явява първия му свиткъ 25 училищни пѣсни. Къмъ това време се отнася и преработката на Манолювия „Учителски маршъ“, като му прибавя едно трио, и предава маршова форма. 1899 взема дейно участие при основаване на музикалното дружество „Гусла“, и съ голъма преданостъ работи за неговото

преуспѣване. Оценили неговото музикално дарование — съгражданитъ му даватъ общинска стипендия, съ която Х. постъпва въ Пражката консерватория, дето бива приетъ безъ изпитъ, и свършва 1903 компо-

Добри Христовъ

зиционния отдѣлъ — като единственъ българинъ — ученикъ на Дворжакъ. (изпитна композиция: първата „Балканска сюита“, и пѣколко пѣсни на чешки текстъ). Съ връщането си въ България, остава пакъ основенъ учителъ въ Варна (за да изпълни поетото при вземане стипендията отъ съгражданитъ си задължение), и същевременно, лекторъ въ мжжката гимназия, при която, на следната година, става редовенъ учителъ. Периодътъ 1903—07 написва: 1 Херувимска пѣсенъ G-dur, „Ивайло“ — увертюра, „Тържествения маршъ“ за откриване Великото народно събрание, и „Тържествения маршъ на българскитъ академици“ (последнитъ три наградени), 1907 бива премѣстенъ въ София, дето туря началото на едно голъмо дѣло — „Гражданския хоръ“, който се слива съ Гражданския оркестъръ и старото музикално дружество „Родна пѣсенъ“ — за изпълнение хорова, оркестрова и камерна музика. Съ „Родна пѣ-